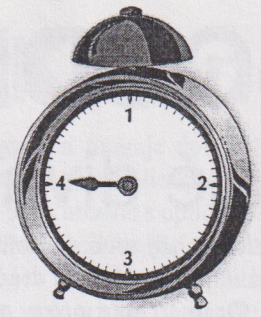

WINTRŮV RAKOVNÍK

XXIX. KRAJSKÁ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ
S VÝBĚREM NA NÁRODNÍ PŘEHLÍDKU TRADIČNÍHO DIVADLA V TŘEBÍČI
A FEMAD V PODĚBRADECH

BŘEZEN 2005

Tři sestry aneb lekce slov

Připadal jsem si jako oživlý Ankh-Morporkský kapsář, který se právě chytá okrást ty nepravé osoby. Netuší, na jaký problém si tím zadělává a následně dostává od Soudných sester (které k nám přijely z Malého divadla při DDM v Kolíně) pravé profesní ponaučení. Pravda, po odlíčení a převléknutí na první pohled nepůsobily natolik charismaticky, jako jejich postavy, ale to jsem se hluboce spletl. Bábi Zlopočasná, **Lada Kohotová**, mluvila nejméně, a zdálo se, že se celou dobu snaží být v opozici, čímž mě mnohokrát upřímně přivedla do rozpaků. Stařenka Oggová, **Eva Koberová**, působila příjemným dojmem dámy, od které však přesně nevíte, co můžete očekávat, a Magráta Česneková, **Milena Špinková**, se celou dobu spíše držela v pozadí a sledovala, co se děje.

Nejprve bych se zeptal, situace s jablkem byla schválně, nebo náhoda?

Magráta: Jednalo se trochu o improvizaci, protože už jsem si ho v zákulisí zandala zpět a přišel za mnou královský šašek, že by ho ještě použil...

Oggová: Ne, bylo to jinak, jablko nemělo vůbec spadnout, ale postarala jsem se.

Vaše vzájemná chemie působí na jevišti vynikajícím způsobem. Jsou vaše charaktery shodné s charaktery vašich postav? Že stařenka Oggová se stará, že bábi Zlopočasná je nervózní a že Magráta je taková mladá?

(smích) Zlopočasná: No moment, moment, to jste úplně nepochopil, bábi se postarala!

Oggová: Jistě, bábi je spíše přes myšlení a logiku, to je její obor...

Zlopočasná: (souhlasně kývá) Teď jste spíše vystihl tu skutečnost.

Oggová: Bábi přece zamotala celým světem. A ve skutečnosti jsme prostě čarodějky.

Zlopočasná: Ve skutečnosti se samozřejmě stařenka stará. O všechno, o nás...

Oggová: (smích) Také na to mám věk.

Zlopočasná: Já vám to tedy povím, stařenka je totiž moje bývalá profesorka češtiny a dějepisu, takže ten mateřský vztah, nebo vztah pedagoga a žáka asi bude znatelný.

Oggová: Prdlačky. Byla právě ve druháku, když jsem jí přivedla do divadla. Původně na záskok, a už tam zůstala...

Knižní předlohu jste četly?

Všechny: Četly.

Šlo o režijní úkol?

Oggová: Nešlo, dobrovolně všechny.

Zlopočasná: Já jsem jí třeba četla, až když jsme byli téměř na konci zkoušení, krátce před premiérou. Rozhodně ne před nástupem na jeviště.

Chytil vás Terry Pratchett?

Zlopočasná: Jistě, jinak bychom ho asi nehráli. *(smích)*

Na konci představení říkáte: Někdy příště... Znamená to, že se dočkáme pokračování?

Oggová: Pan Pratchett říká, že ano. *(smích)* Uvidíme.

Zlopočasná: Záleží také, co nám poví porota, jestli hodnocení dopadne špatně,

tak do žádného pokračování nejdeme.

Představení trvá 135 minut. Stalo se někdy, že by publikum mělo problémy se zvládnutím délky představení?

Zlopočasná: Ne, spíše vždycky říkají, že jim druhá polovina uteče rychleji a dívá se, že je už konec.

A vy samy s tím nemáte problémy?

Zlopočasná: Na jevišti čas utíká také rychleji.

Oggová: A když se náhodou něco stane, tak si vždycky umíme pomoci.

Chodily jste během zkoušení i se svými režijními nápady?

Oggová: My neustále otravujeme svými nápady. Obvykle hlavně ty druhé. *(smích)*

Zlopočasná: Což nám samozřejmě občas leze na nervy, ale děláme to tak odjakživa. Kolikrát někdo přijde se svým nápadem, ale někomu jinému se třeba nelíbí, takže se nakonec vrátíme k původní verzi.

Oggová: Do režie zkrátka kafráme všichni.

Chystáte s divadlem další představení?

Oggová: Určitě, jen ještě pořád nevíme jaké...

Zlopočasná: Ale ano, máme připravené dva projekty. První je klasická detektivka pro všechny a ten druhý je spíše výběrový, kdo bude chtít, a chtěli bychom zkusit komedii dell'arte.

- ad -

SOUDNÉ SESTRY

Malé divadlo při DDM Kolín

Sympatický mladý soubor z Kolína nelze než pochválit především za dramaturgický výběr. Dramatizace prózy anglického spisovatele Terryho Pratchetta velmi divadelním způsobem přenáší na scénu jeden z příběhů Úžasné Zeměplochy, tentokrát ten, který je inspirován shakespearovským příběhem o

Mackbethovi a jeho vládychtivé ženě. Soudné sestry jsou sledem vynalézavých travestií, slovních i situačních, hlavním principem i tématem scénáře je hravost. Režisér pak spolu s herci toto téma v inscenaci důsledně sleduje; jednotlivé výstupy, či vlastně skeče, jsou nápadité, vtipné i překvapivé. Vzniklo tak velmi pěkné

představení, které ve všech svých složkách jiskří nápady a vtipem. Naše výtky tedy směřovaly spíše k jednotlivostem. Režii jsme připomněli pro zlepšení temporytmu nutnost přesnějšího pointování situací především v první polovině hry, a to nejenom z hlediska technického (světla, zvuk), ale i v režijně-hereckém řešení. V samotné herecké práci jsme potom souboru doporučili razantněji pracovat s rovinou „civilního“ komentáře (v postavách Šaška, Felmeta a Lady Felmetové), pro lepší vyznění jednotlivých vtipů a gagů zostřit, vyhranit střihy – herecké i situační, protože jedním z nejzajímavějších a divadelně nejučinnějších prostředků tohoto typu inscenování je použití paradoxu a komentáře. Zvolnému inscenačnímu principu pak velmi dobře napomáhá i jednoduchá, proměnlivá scéna, která nabízí mnoho možností prostorových řešení. Výborně tak funguje především vyvýšený hrací prostor (let čarodějnic, jízda kočárem). Stejně funkční jsou kostýmy i jednotlivé doplňky. Zkrátka, bylo nám potěšením navštívit s kolínským souborem tuhle Zeměplochu.

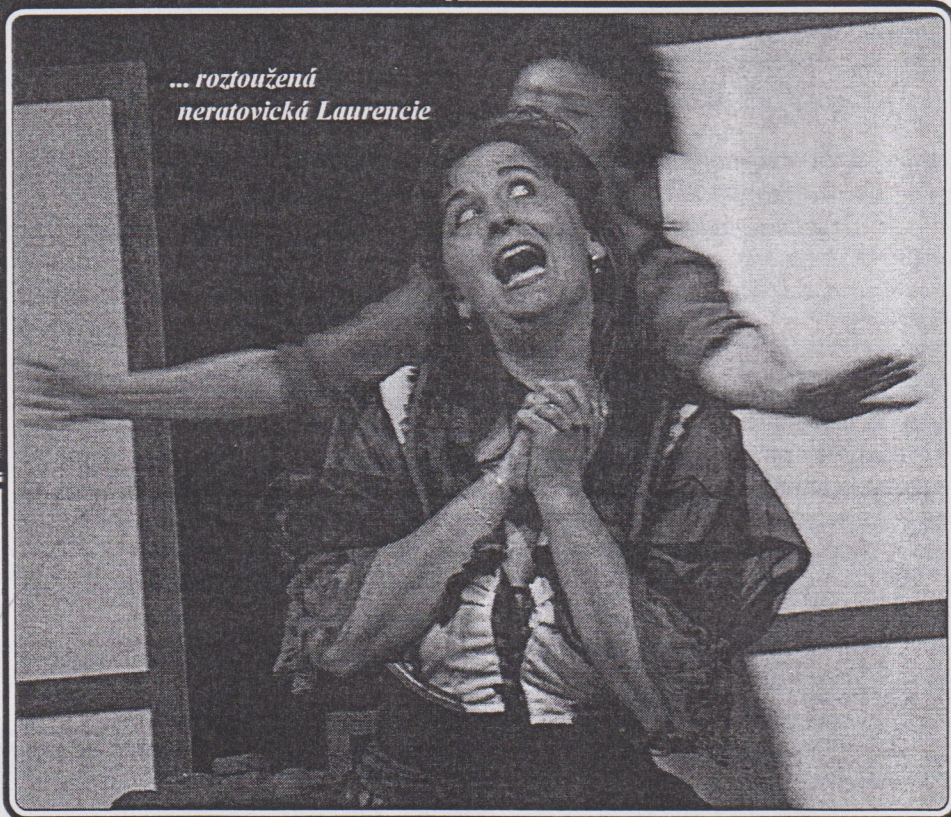
Kateřina Fixová

Drsná Lady Felmetová z Kolína

a...

*... roztoužená
neratovická Laurencie*

Ach, ta láska

Divadelní soubor
Havlíček Neratovice

Divadelní soubor Havlíček Neratovice vystoupil na letošním Wintrově Rakovníku s představením Ach ta láska...??!! Inscenace je složena ze čtyř krátkých divadelních útvarů. Ocitnou se tak vedle sebe aktovka Miguela de Cervantese Žárlivý stařec a Klíč Arkadije Averčenko. Ve druhé části to jsou pak spíše anekdoty Telegram (podle Karla Čapka zdramatizoval Miroslav Rada) a Já jsem Herbert Roberta Andersona. Už dramaturgický výběr těchto předloh do jednoho celku se nám jeví značně nahodilým a tématicky nezdůvodněným. Ve všech případech není totiž láska hlavním tématem, ale pouze motivem. Z tohoto pohledu mohl být výběr jakýkoliv, neboť není divadelního

či literárního díla, ve kterém by nebyla láska v kterékoliv podobě přítomna. Jevištní realizace se spokojila s pouhým převyprávěním příběhů bez ambice tyto interpretovat. Byli jsme tak svědky popisu a ilustrace jednotlivých dějových faktů a tím absentovalo potřebné divadelní napětí. Po herecké stránce byla zvolena výrazná charakterizace postav a to hned od samého počátku, takže nebyla šance, aby se tyto vyvíjely či obměňovaly. Navíc tím značně trpěl temporytmus, neboť důraz na onu

charakterizaci byl důležitější než vnitřní smysl situací. Stejně tak kontraproduktivně působily vnější znaky, které jen ilustrovaly a tím pádem zdvojovaly již řečené ve verbálním projevu (například popisovaná roztouženost Laurencie hraním se svým tělem či dokonce pomocí banánu atp., atd.). Je nezbytné konstatovat, že jsme od neratovického souboru byli zvyklí na kvalitnější výsledky. Přejeme mu do budoucna šťastnější ruku.

Milan Schejbal

ROZMARNÉ LÉTO - V.A.D. Kladno

Vančurovu poetickou prózu o končícím létu v jednom malém městečku a především o končícím létu života, po němž zůstává pouhý vzdech ... „jak je to krásné kouzlení ohně a po šířím světě pohrávati si s malými oblými věcmi, jak je to krásné býti kadeřavým“ ... si divadelní soubor V.A.D. Kladno, jinak spíše soubor autorský, přisvojil obzvláště svébytným způsobem.

Poetikou, kterou známe z jeho dřívějších inscenací – herectvím, které spíše zaujímá postoje, než aby „prožívalo“, významem slov, která jsou obracena vzhůru nohama, dramatickou situací, jejíž obsah má přísnou logiku, a přesto mnohdy překvapuje a tudíž vyvolává smích, výtvarným řešením, v němž

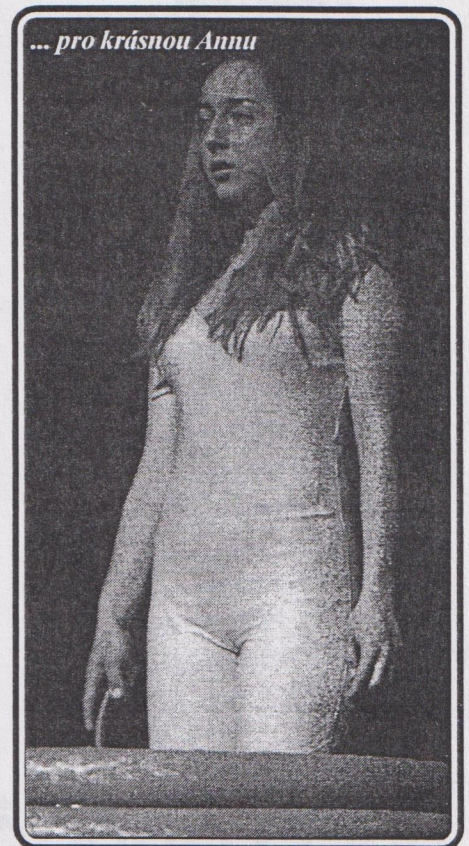
i jednotlivé scénické prvky odhalují svůj doposud skrytý význam. Sama dramaturgie kladenských téma Vančurovy předlohy sice částečně zjednodušuje, když hlavní důraz klade na mužské přátelství procházející nelehkou zkouškou (v podobě krásné Anny) a rezignuje zcela na téma odcházejícího mládí,

ale i tak funguje, a funguje dobře. Snad jediným otazníkem zůstává ne úplně šťastné řešení situace bitky abbého s opilci – pouhá zvuková informace je nenápaditá a tak zůstává právě jen onou pouhou informací. Na pozdním večerním semináři po představení jsme pak také narazili na příliš jednoznačné vyznění postavy Anny, respektive příliš jednoznačné jevištní znaky, které nás zbytečně ubezpečují v tom, že Anniny vztahy s Důrou, abbém i majorem byly naplněny. Dramaturgie, režie, scénografie i jednotlivé herecké výkony – prostě soubor V.A.D. Kladno – to vše nám prostřednictvím Rozmarného léta dnes večer pomohlo pookrát. Díky.

Kateřina Fixová

Otlučená duše a natržené ucho...

... pro krásnou Annu

Působím spíš neutrálně

V.A.D. Kladno patří v současné době mezi velmi respektované amatérské soubory a neznám nikoho (zatím), kdo by se na jejich letošní představení Vančurova Rozmarného léta netěšil. Představení, alespoň podle redakce, opět stálo za to a tak jsme si přeci kratoučký rozhovor nemohli nechat ujít. Vyzpovídali jsme tedy Kazimíra Lupince, téměř skalního autora a představitele role mistra Důry. Pravda, v současné chvíli jsme schopni vám jej zreprodukovat tak z poloviny, protože technika nás opět zradila

a diktafon nic netušícímu reportérovi nahrál jen polovinu rozhovoru... Zde je.

Jak dlouho hrajete Rozmarné léto?

Přes rok. V únoru jsme měli premiéru, takže od loňského února.

Pokud se nemýlím, je to první hra, která není autorská...

Už jsme jednu pokusnou hříčku takto dělali. Jmenovala se Košerák. Šlo o dramaturgii povídky od Izáka Singera. Hráli jsme ji jen dvakrát. Hra totiž hodně stála na mojí ženě, která má teď plné ruce práce s dětmi. Čili Rozmarné léto v tomto smyslu není úplně první. Teď právě mám období dramaturgii, kdy mě takové texty baví víc než texty autorské, což mimo jiné souvisí i s inspirací. V tuto chvíli je Rozmarné léto nejsilnější inspirace, silnější než rozdělané autorské

projekty, které máme ještě na skladě.

Proč zrovna Rozmarné léto?

Můj táta má tu knížku hodně rád. Dokonce jsem cítil, že se k ní typově hodíme. Ani ne já, ale spíš Major, Arnoštek, Abbé a další. (smích)

Jasně, ale ty jsi také ten správný typ.

Já si nemyslím, že jsem výrazný typ. Působím spíš neutrálně.

Na Kladně máte už své publikum. Jak přijalo, že jste od autorských textů přešli k dramaturgii?

Díky tomu, že tahle hra je také komedie, skok nebyl až tak velký. Krom toho ta dramaturgie je, dá se říct, autorsky pojatá. Našeho vkladu je v ní dost. Někteří diváci samozřejmě byli zklamaní, ale bylo jich míň než spokojených.

h1b

DNEŠNÍ PROGRAM

Sobota 26. března 2003

Tylovo divadlo

10.00 - 10.50 hodin

Slawomir Mrożek

KOUZELNÁ NOC

Divadelní spolek Tyl Rakovník

Tylovo divadlo

14.30 - 15.50 hodin

Lubomír Feldek

HRŮZA V HÁJOVNĚ ČILI HOROR V HORÁRNÍ

Divadýlko na Dlaní Mladá Boleslav

Tylovo divadlo

19.00 - 20.30 hodin

HOST PŘEHLÍDKY

Na motivy hry I. Bergmanna Podzimní

sonáta upravil Vladislav Valeš

TAKOVÁ PODIVNÁ KOMBINACE CITŮ

Rádobydivadlo Klapý

Tylovo divadlo

21.00 - 22.00 hodin

VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ A ZAKONČENÍ PŘEHLÍDKY

Právě včera 3.

Právě včera se toho bohužel moc nepříhodilo. Jelikož se jednalo o Velký pátek, jedna osoba se jistou chvíli zběsile sháněla po místním kostelu a ptala se na čas odpolední mše. Jestli se jí nakonec podařilo náš kostel najít, popř. probíhala-li právě mše, popř. byla-li to právě ta mše, po které se náš křesťan sháněl, se nám nepodařilo zjistit, ale slibujeme, že se to do příštího čísla pokusíme napravit a ještě podáme zprávu.

Smrt' má komediální talent!

Včera došlo v astrální rovině k převratnému objevu! Smrt' není takovým sucharem, jakým se zdá a zřejmě jej baví i hrát divadlo (prý dává přednost autobiograficky laděným rolím). Dostává u nich totiž možnost pořádně světu ukázat svůj herecký talent a dokázat tak, že se minul povoláním. Pro ostatní divadelní režiséry bychom tedy měli takový apel: Nebojte se ho i nadále obsazovat, vaše herce nechá na pokoji a jelikož bude mít možnost se po práci příjemně odreagovat, třeba nechá na pokoji i nás. A že nejde o samoúčelné odreagování, dokázal Smrt' právě včera mimo jiné svým tanečním výstupem. Doporučoval bych tedy jako jeho příští roli nějaký muzikál, věřím totiž, že má i pěvecký talent. Redakce by navrhovala Ševce na střeše nebo Jesus Christ Superstar, ale raději necháme výběr na mistru samotném.

Nečekaná návštěvnost potěšila

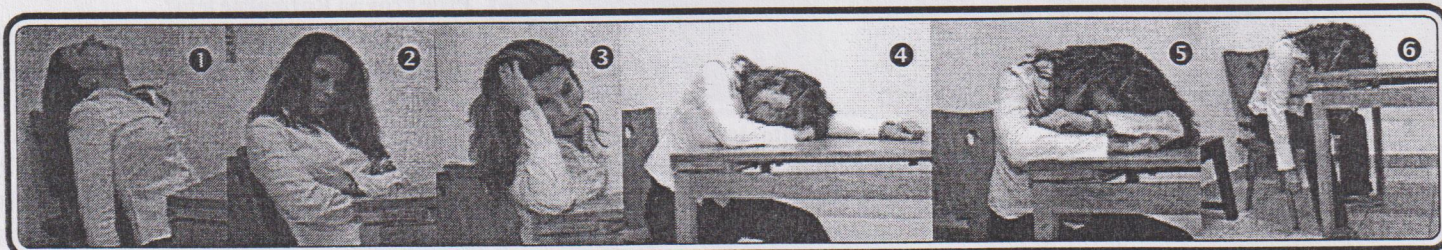
Nerad bych něco zakřikl, ale i tak se šíří fáma, že návštěvnost divadelních představení je nesporným kladem letošního Wintrova Rakovníka. Přehlídka si nenechala házet pod nohy klacky typu svátků, či jiných skandálů a může se pyšnit nezvykle vysokou účastí

(pozn. statisticky dokázáno). Gratulujeme si! Toť pro dnešek vše, protože čas i místo tlačí... Počasí nevím, nashle. - ad -

Asi šest... ..

Ráno jsem u snídaně řekl, že chci kafe do většího hrnku. Dostal jsem do půllitru. Inu Rakovník, tam se s hosty nemazlí. Byla rozvinuta teorie nebezpečných vět – je například nevhodné při některých představeních pronášet na jevišti věty jako „Panebože, ať už to skončí!“ nebo „Nenudím vás?“, neboť hrozí, že po nich bude následovat potlesk. Všem trampům budiž na vědomost dáno, že cigarety se připalují zásadně Třískou. Poznáte ji podle esa ve výstrihu. V porotě Wintrova Rakovníka je pouze jeden pratchettolog – něco to o ní říká. Čtvrteční potlach se vypořádá a všichni, co se po ránu brouzdají rosou, nechť zalomí palce a přijdou na sobotní výroční oheň. Srdečně zvu kamarád Smůla a kamarád Sosna. Místostarosta královského města sedává při představeních v první řadě s fotoaparát a tak se mu stalo, že byl při představení „Rozmarné léto“ celkem třikrát osloven tanečnicí Annou, leč neměl u sebe peníze. Bylo mu to trapné, neboť je to kamarádka a navíc vypadá jako škrťa, který na umělcích šetří a ani groš vydřený z daňových poplatníků nepustí. Pravda to pochopitelně není, neb divadelníky jeho srdci blízké občas i zve na panáka. Ženy jsou stále krásné, jen slivovice by ještě potřebovala dozrát. Koupil jsem si dnes na náměstí pilník. Stál přesně tolik, co dvě knihy zakoupené opodál. Co z toho plyne, ponechám na laskavém čtenáři. Na závěr všem, kteří se táží: „Kolik hodin se na Wintrovkách průměrně spí?“, odpovídám „Asi šest...“

JAK SI ODPOČINOUT V TYLOVĚ DIVADLE?

Nedá se svítit, s postupujícími dny jde únava ruku v ruce. Kolikrát se může přihodit, že jen tak narazíte na odpočívajícího člena, např. nějakého souboru. Redakce v těchto nálezech vystopovala jistou pravidelnost s periodicky se opakujícími polohami a spolu s ochotnou statistikou se rozhodla vám přiložit jakousi „Kámasutru spánku“. Pozn.: statistika byla v době focení střízlivá a úplně v pořádku, tudíž jisté drobné odchylky se skutečností nemůžeme vyloučit. Polohy: 1) Hvězdář, 2) Divák, 3) Filozof, 4) Superman, 5) Čtenář, 6) Dřevěné čelo (neboli slangově „umakart“). Vyzorujete-li případné jiné polohy, prosím kontaktujte nás, ať můžeme naši sbírku rozšířit, či upřesnit. Srdečně děkujeme.

Foto hlb

Zpravodaj Wintrova Rakovníka - Toto 4. číslo vydalo Kulturní centrum Rakovník dne 26. března 2005.

Redakce: Tomáš Lisý, Adam Doležal, Jan Švácha a Anna Rollová.